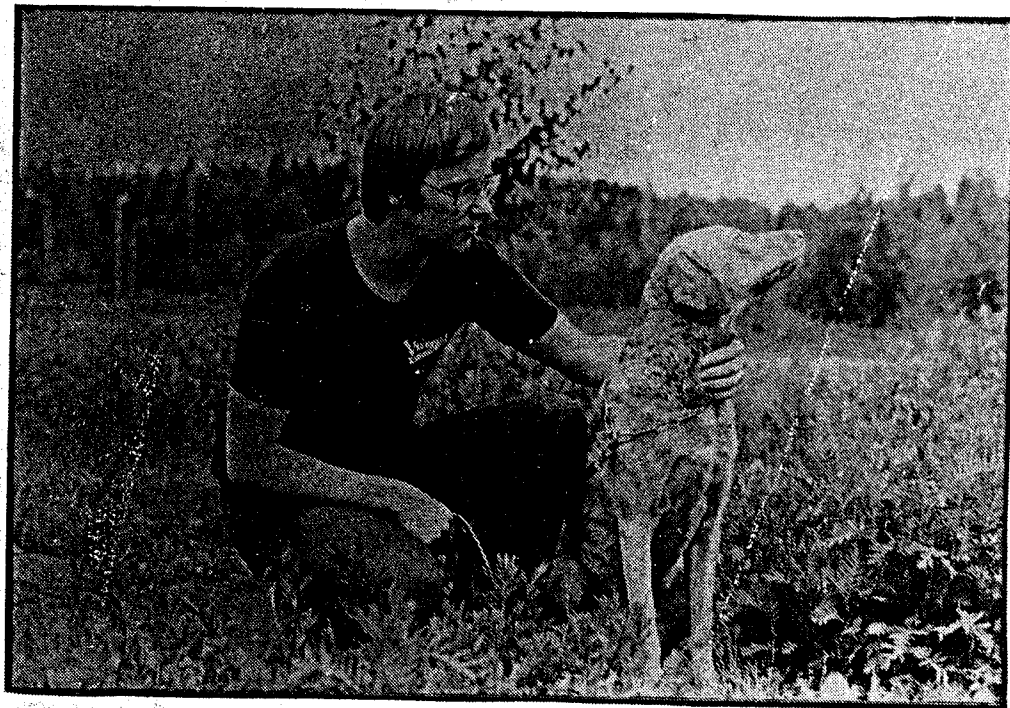

CHESSIE

2/83

Chessietreffit

Hausjärvellä 31.7.1983, kts. sivu 12.

Toimihenkilöt-Funktionärer 1983

Funktionärer 1983

Puheenjohtaja-
Ordförande

Gun Holmström
Korkeavuorenkatu 8 C 18
00120 Helsinki 12
puh. 90-631828

Varapuheenjohtaja-
Viceordförande

Marja-Liisa Koivunen
Nuijatie 5 C 34
01650 Vantaa 65
puh. 90-845639

Sihteeri-
Sekreterare

Anita Soinjoki
Suonotkontie 4 A 9
00630 Helsinki 63
püh. 90-746534 (klo 20-21)

Tapani Koivunen
Nuijatie 5 C 34
01650 Vantaa 65
puh. 90-845639

Liisa Remes
Vapaalantie 80
01650 Vantaa 65
puh. 90-843214

Rahastonhoitaja - Kassör

Solveig Bergholm
Suonotkontie 4 B 20
00630 Helsinki 63
puh. 90-746534

POSTISIIRTOTILI - POSTGIRO

424 54 - 7

CHESSIE-LEHTI, Päätoimittaja Gun Holmström, kts osoite yllä.

ILMOITUKSET - ANNONSER (Hinnat sis. jäsenalennuksen-Prisen inkl.medl.rab.)

1/1 sivu - sida mk 50,00
1/2 sivu - sida mk 30,00

1/4 sivu - sida mk 20,00
Rivi-ilmoitukset-Radannonser
mk 10,00/kolme riviä-tre rader

TIEDOTUKSIA MEDDELANDEN TIEDOTUKSIA MEDDELANDEN TIEDOTUKSIA MEDDELANDEN

Chesapeakekerhon vuosikokous pidetään 31.7.1983
alk. klo. 09.00 os. Hausjärvi, Leponiemen karta-
no. Esityslistalla sääntömääräiset asiat.
TERVETULO!

+ + + + +

Chesapeakeklubbens Årsmöte hålles den 31.7.1983
kl. 09.00 adr. Hausjärvi, Leponiemen kartano.
På mötet behandlas stadageenliga ärenden.
VÄLKOMNA!

TIEDOTUKSIA MEDDELANDEN TIEDOTUKSIA MEDDELANDEN TIEDOTUKSIA MEDDELANDEN

hyvää kesää

TULOKSIA

Olen ollut kirjeenvaihdossa Ruotsiin ja tuloksena on lehdessämme olevat ju-
tut kahdesta ruotsalaisesta chessiestä jotka molemmat ovat niinsanottuja
kaksoisvalioita. siis sekä metsästys- että näyttelyvalioita. Ruotsalaiset
kilpailevat keskimäärin enemmän koiriensa kanssa sekä näyttelyissä, että
kokeissa ja tuloksethan ovat sen mukaiset. Meilläkin on tänä keväänä neljä
chessii osallistunut taipumuskokeisiin tuloksena yksi ykkönen, yksi kakko-
nen ja kaksi kolmosta. Ei hassumpaa! Jälkikoetuloksia tai -osallistumisia
ei ole tietooni tullut yhtään. Näyttelyissä on ulkomuotoarvosteluissa tul-
lut ainakin neljä sertiä ja epämääräinen määrä ykkösiä. Tottelevaisuusko-
keissa ovat näyttelyissäkävijät pistäytyneet, mutta varsin heikolla tulok-
sella, yksi kakkonen ja muutama kolmonen on kuitenkin saatu aikaiseksi. Mat-
ti Lahti raportoi Messukeskuksesta.

PRA-UUTISIA

Tiedot chesapeakelahdennoutajien PRA-tilanteesta viime lehdessä ovat jo hui-
kan vanhentuneet. Silmäklinikalla todettiin ERG-tutkimuksessa, että Fridalla
on verkkokalvonmuutoksia mutta varsin epätyypilliset PRA:ta ajatellen. Sil-
mäklinikon lääkärit alkoivatkin epäillä etteikyseessä olisi PRA vaan että
koira ei pysty käyttämään hyväkseen A-vitamiinia ruoastaan. eli potee A-vita-
miinipuutosta. Koiralla oli muitakin A-vit. puutukseen viittaavia ongelmia
kuten ihottumaa, enneaikaista harmaantumista, suolistohäiriöitä jne. Nämä
ongelmat ovat kuitenkin olleet varsin vähäiset.

Kesäkuun alussa tehtiin Fridalle ja erälle toiselle koiralle (vertailun
vuoksi) A-vitamiinimääritysmätkoe. Tuloksen olemme juuri saaneet ja se osoit-
taa selvästi, että Frida ei pysty käyttämään hyväkseen ruoassa olevaa A-vi-
tamiinia niinkuin pitäisi. Koetulos on aivan selvä. Nyt ei voi tietenkään
päättellä mitään lopullista kahden koiran tuloksen perusteella mutta meillä
on paljon toivoa. Jos on niin, että kyseessä on A-vitamiinipuutos eikä PRA
niin se on tietysti hyvä uutinen, mutta meillä on siinä tapauksessa uusi
ongelma. Sitä vastaan on kuitenkin ehkä helpompi taistella, vaikka sekun
rajoittaisi koirien siitokseen käyttöä.

Koirille ei ole nyt syytä aloittaa A-vitamiinien syöttämistä koska 1) suun
kautta annettuna siitä ei ole hyötyä - se menee näillä koirilla läpi. 2)
A-vitamiini varastoituu elimistössä ja liian suuri määrä johtaa MYRKYTYKSEEN.
Tutkimuksia jatketaan ja Chessietreffeillä puhutaan lisää näistä asioista.

CHESSIETREFFIT 31.7.

Kerho järjestää jälleen perinteiset chessietreffit tänä kesänä. Ohjelmassa
on vuosikokous, metsästystesti, frisbeekilpailu ja hauska yllätyskilpailu
sekä keskustelutilaisuus ajankohtaisista asioista. Toivomuksena tietenkin
on, että mahdollisimman moni tulee koiransa kanssa treffeille. Pikkupennut
ovat silloin liian pieniä eivätkä niiden rokotukset ole silloin vielä kun-

nosaa, joten ne joutuivat jäämään kotiin, mutta mikään ei estä heidän uusia omistajiaan tulemaasta nyt jo mukaan katselemaan ja oppimaan. Metsästyöstestikin on nimeomaan testi, eikä siihen tarvita paljoakaan koulutusta. Teatataan noutaako koira ylipäänsä mitään ja noutaakose nimenomaan riistaa. Annetaan samalla koulutusohjeita. Tuomarina toimii Andrea Standertskjöld-Arle, joka on myöntänyt lehdelle haastattelun. - Frisbeekilpailu on kaikille viime vuonna treffeillä olleille ja tuttu. Koiralle annetaan kolme mahdollisuutta näyttää taitojaan frisbeen noutamisessa. Tuomarina toimii Anita Bojnajoki - vanha frisbeen taitaja. - Yllätyskilpailu on nimensä mukaan yllätyksiä täynnä, eikä sen sääntöjä tällä palstalla paljasteta. Varautukaa kaikkeen. Yllätyskilpailun tuomarina toimii Aatos Tuorimaa. Treffien osallistumismaksu on saatu pidettyä hyvin alhaisena, joten kaikki vaan mukaan!

CHESSIENÄYTTELY 10.9.

Poiketen aikaisemmista vuosista chessienäyttely järjestetään erikseen syyskuussa. Tämä johtuu siitä, että kerhon hallitus on yhdessä Labradorinnoutajakkerho r.y.:n hallituksen kanssa sopineet tanskalaisen Ole Lind Pedersen "tuomisesta" Suomeen arvostelemaan. Ole Lind arvostelee lauantaina meidän näyttelyssämme ja sunnuntaina Labradorimestaruuden. Ole on lähettänyt meille kirjeen, jossa hän kertoo itsestään.

Tässä lehdessä on ilmoittautumiskaavakkeita treffeihin ja näyttelyyn. Niistä voi ottaa vaikkapa kopiot jos ei halua leikellä lehteänsä. Olisi tärkeää nähdä mahdollisimman moni koira tässä näyttelyssä, jotta tuntuma rodun kehitykseen säilyisi hyvänä edelleen. Täytyy myöntää, että chessieihmiset ovat aika hyviä tulemaan mukaan näihin tilaisuuksiin. Viimeksi meillä oli 90% kannasta paikalla. Kiitos teille siitä!

KOHLUTUSLEIRI

SNY järjesti toukokuun lopulla leirin, jossa pitkästä aikaa oli chessejä mukana. Huhujen mukaan chessien vesityötä oli ihasteltu kovasti ja kyllähän me sen tiedämme, että koiramme pystyvät etenemään missä muutossuun hyvänsä. Nyt sen tietävät mekin. Hurraa! No, leikki sikseen, Anita Novitsky raportoi leiristä.

FOTOKILPAILU & SUOMISTEN MUUTTO MUILLE MAILLE

Fotokilpailu toi mukaansa 55 valokuvaa eri puolilta maata. Raati kokoontui eräänä iltana ja teki valintansa. Ehdimme juuri ja juuri saada rantimme jäsenen Piejo Suominen mukaan. Hän on nimittäin perheensä kanssa muuttamassa ITALIAAN! Sandi-koirakin lähtee matkaan mukaan. CHESSIE-lehti jää odottamaan pitkiä mielenkiintoisia raportteja italialaisista koiratapahtumista. Kuvia-kin luten 'Sandi Forum Romanumilla' ja 'Sandi gondolassa' toivotaan. Lehti toivottaa Suominen perheelle onnea uudessa maassa!

Guu Helen Hau

TUOMARIESITTELY

Chessietreffien metsästystestin tuomari

ANDREA STANDERTSKJÖLD - ARLE

- Andrea, milloin sait ensimmäisen oman koiran?
- Lapsuudenkodissani oli aina koiria, kettuterrieri, mäyräkoira, 98%-nen suomen pystykorva sekä labradori. Ensimmäinen oma koirani oli labradori SF MVA Tekla i Vassen, jonka sain 1968. Äitini oli tavannut kivan labradorin ja meidän mäyräkoiramme oli juuri kuollut 16 vuoden ikäisenä.
- Montako koiraa Sinulla on tällä hetkellä?
- Kuusi labradorinnoutajaa.
- Olet käynyt koiriesi kanssa vuosien aikana kokeissa ja näyttelyissä. Mitkä ovat tulokset?
- Jo ennekuin noutajille järjestettiin Suomessa omia kokeita osallistuimme spanieleiden taipumuskokeisiin. Sen jälkeen olen kilpaillut 7 koiran kanssa noutajien taipumuskokeissa ja 4 koiran kanssa metsästyskokeissa. Parhaat tulokset ovat saaneet SF MVA Tekla i Vassen jolla oli kaksi voittajaluokan 1. palkintoa ja SF MVA Kevin Keegan av Sverresborg, joka on viime vuonna siirtynyt voittajaluokkaan eli saanut avomen luokan 1. palkinnon. Suomen muotovalion arvon ovat saaneet Tekla i Vassen ja Kevin Keegan av Sverresborg. Horseman's Teodorilla on myös kolme sertiä ja Tekla voitti kerran lintukoira ryhmän näyttelyssä.
- Milloin aloitit kasvatustyön ja millä nimellä kasvatat?
- Vuonna 1970 oli ensimmäinen pentue. Kennelnimeni on Horseman's. Pentueita on ollut yhteensä yhdeksän, 13 vuoden aikana.
- Olet ollut mukana myös yhdistystoiminnassa
- Niin. olen ollut Suomen Noutajakoira yhdistys r.y.:n sihteeri ja saman yhdistyksen tuomarineuvoston sihteeri ja nykyään kuulun tuomarineuvostoon jäsenenä. Olen Finska Kennelklubbenin hönshundssektion'in jäsen ja Labradorinnoutajakkerho r.y.:n perustava jäsen sekä sen hallituksen jäsen.
- Sinulle on myönnetty ansiomerkki, eikö totta?
- Olen saanut Suomen Noutajakoira yhdistyksen hopeisen ansiomerkin.
- Million valmistuit taipumuskoe tuomariksi?
- Vuonna 1982.
- Mihin kiinnität arvostelussasi huomiota? Mitkä ovat koirissa mielestäsi hyviä ja huonoja puolia.

- Minusta työntö on koirassa a ja o. En pidä veltoista koirista, joita pitää pakottaa suorittamaan tehtävänsä. Koiran tulee olla yhteydessä ohjaujan, mutta sen pitää silti työskennellä itsenäisesti. Koiran tulee myös olla kuuliainen.

Nanna syntyi 4.12.1977. Emuden pennun pentueessa (3+3), neljän tunnin ikäinen se oli kun päädyttiin siihen. Emäntä halusi Chesapeakea mutta se valitsi isännän omakseen ja tämä yhdistelmä onkin osoittautunut tavallista poikkeavaksi.

Ensimmäisen kerran Nanna pääsi mukaan Chesapeake-treffeille vuonna 1978 kun Mildred Buchholz (USA) arvosteli näyttelyyn. Nanna voitti silloin luokkansa ja taipumuskokeessa, jonka Gun Holmström ja Eeva Rautala arvostelivat, Nanna oli kaikista paras.

Toivoimme, että kaikki menisi hyvin jatkossakin mutta emme voineet uuneksiakaan miten hyvin.

Kjell alkoi pikku hiljaa harjoitella Nannan kanssa ja veimme sen myös näyttelyyn. Ensimmäinen virallinen oli Göteborgin näyttely joulukuussa 1979, missä se sai ensimmäisen serttinsä Gitta Ringwallilta.

Metsästyskokeehytti tehtiin syksyllä 1979 nuortenluokassa jossa Nanna sai NEO 1. k. p. Sillä aikaan Nanna oli saanut kaksi serttiä lisää ja päättimme kokeilla onneamme metsästyskokeiden avoimessa luokassa, mutta tuloksena oli kolmas palkinto. Siinä vuonna emme enää kilpailleet metsästyskokeissa mutta ehdimme vielä Oslon näyttelyyn ja siellä saimme sertin ja OACI:n. Nannasta oli tullut N MVA.

Syksyllä 1980 Tomas Brynild (Ruotsin Chesapeakekerhon sihteeri) pyysi meitä tulemaan Garpenbergin kokeisiin. Hänen mielestä olisi niin mukava jos sikäläiset saisivat nähdä Chessien kokeissaan. Kaj (Ruotsin Chesapeakekerhon pj.) ja Catarina Lindström lähtivät koirineen - Balder ja Cupido - mukaan, joihin kolme chesapeakeja osallistui kokeeseen. Lauantaina pidettiin avoin luokka ja meille se tiesi "lottovoiton", 1. kp ja luokan paras koira. Onni oli mahtava mutta luulimme, että Kjell oli tullut hulluksi kun hän tiedusteli mahdollisuutta osallistua voittajaluokkaan seuraavana päivänä. Esteitä ei ollut ja kun sunnuntaipäivä valkeni oli Nanna meidän lisäksi saanut pienen kannattajajoukon joka oli huomannut, ettei chessie ollut laisinkaan hassumpi koira. Nanna toimi hyvin kokeessa mutta kun tuomari ilmoitti palkinnon olevan ykkönen, jalat meinasivat pettää. Keillä oli 500 km:n kotimatka mutta väliäkö sillä. Nanna oli ensimmäinen koira Ruotsissa, joka uusien sääntöjen astuttua voimaan, oli saanut ensin AVO 1. ja seuraavana päivänä VOI 1.

Tämän tuloksen seurauksena annutettiin Ruotsin nuotovalion arvon. Mar-

raskuussa Nanna osallistui käytännön metsästyskokeeseen, joka hyväksyttiin. Joulukuun Göteborgin ja helmikuun Malmön näyttelyistä Nanna sai OACI:n ja siitä tuli KANS MVA.

Toukokuussa 1981 tuli puuttuva metsästyskokeiden voittajaluokan ykkönen ja Nannasta oli tullut S JCH (Ruotsin metsästysvalio). Samassa kunnassa kävimme myös Ahvenanamaalla näyttelyssä tuloksena sertti ja FOBJ MVA. Syksyllä Kjell vei Nannan norjalaiseen metsästyskokeeseen ja sieltä tuli VOI 1. k. p. ja titteli N JCH.

Vuoden 1981 jälkeen emme enää vieneet Nannaa näyttelyihin koska ne olivat sen mielestä tylsiä eikä mitään ollut jäljellä mistä olisi voinut kiipillä. Ehkä viemme sen joskus vielä veteraaniluokkaan.

Sitävastoin Nanna rakastaa metsästystä sekä metsästyskokeita ja on osallistunut ruotsalaisiin noutajamestaruuskilpailuihin kolme kertaa. Ensimmäisen kerran haluaisimme unohtaa mutta toisella ja kolmannella kerralla se on sijoittunut hienosti 6.lle sijalle. Näiden lisäksi on Nanna ollut kokeiden paras 1980, 1981 ja 1982 pidetyissä Chesapeakeklubbenin metsästyskokeissa. Virallisissakin kokeissa Nanna on ollut muutaman kerran kokoon paras. Viimeksi Garpenbergissä (yli 100 koira), jossa se sai erittäin hienon kiistan palkinnon.

Nanna on, kuten varmasti arvaatte, työtätekevänä eniten edukaana, mutta se on miellyttävä perhekoira, jolla on ns. "pitkä pinna" esim. ihmislasten kanssa.

Nanna pitää niistä ihmisistä, jotka pitävät siitä, mille se ei uhraa viiksuakaan. Talvella 1981 Nanna sairastui kohtutulehdukseen. Se toipoi nopeasti ja oli jälleen vauhdissa, mutta nyt runsas vuosi sen jälkeen on käynyt ilmi, että Nanna tarvitsee vielä lääkettä. Lääkenuoksia ei ole vielä saatu tasapainotetuksi mutta toivomme, että voisimme ottaa kutsun vastaan ja tulla Suomeen metsästyskokeisiin sen kanssa.

Kristina Svenningsson

PORJ MVA, S & N KVA VÄTTLESTUGANS CUPIDO

Cupido on Vättlestugans kennelistä kotoisin ja on meidän toinen chesbieuroksemme tästä kennelistä. Olimme tehneet runsaasti virheitä ensimmäisen chesbieuroksemme koulutuksessa ja päätimme, että yritäisimme kouluttaa tämä uusi koira oikealla tavalla ja tehdä siitä metsästysvalion. Mehän tiesimme, että sillä oli taipumukset siihen.

Cupidon kouluttaminen on ollut kuin unelma. Kaikki oli niin helppoa, se on koko ajan ollut halukas oppimaan kaiken sen minkä olen sille opettanut. Olen tahallisesti leimauttanut sitä vahvasti itseäni ja tämä on varmasti tehnyt koulutuksen helpommaksi.

Cupido oli 7 1/2 kk kun vein sen ensimmäisen kerran metsästyskokeiden nuorten luokkaan. Se ei mennyt kovinkaan hyvin, emäntä oli liian hermostunut joten Cupido vain leikki eikä palkintoa tullut. Seuraava koe meni sitävastoin paremmin, se sai silloin nuortenluokasta ensimmäisen palkinnon vain 8 kuukauden ikäisenä. Emäntä ja isäntä olivat ikionnellisiä.

Jatkoimme harjoittelemista avointa luokkaa varten ja kilpailimme siinä muutaman kerran ennenkuin "tärppäsi".

Hunnebergin kokeessa se tapahtui, siellä "Cuppern" sai ensimmäisen palkinnon ja oli kokeen paras koira. Sillä oli jo ennestään näyttelypalkinnot joten saatoimme lisätä tittelin S UCh sen nimen eteen ja perhe oli taas ikionnellinen. Tämä tapahtui toukokuussa.

Ensimmäisen kerran osallistuimme voittajaluokkaan syyskuussa ja sielläkin "Cuppern" sai ykkösen ja olimme hyvää matkaa kohti metsästysvalion arvoa (JCh). Joulukuussa oli käytännön metsästyskokeen vuoro ja siitä se selviytyi loistavasti. Kesti kuitenkin lokakuuhun 1982 ennenkuin se sai viimeisen ykkösensä ja silloin siitä tuli käyttövalio. Olimme uskonneet tähän saavutukseen vain unessamme.

Tämän jälkeen päätimme matkustaan Norjaan kilpailemaan heidän kansainväliseen kokeeseen. Matkan aikana sattui monia komplikaatioita m.m. auto rikkoutui täysin, Pääsimme kuitenkin napurimaahan perille.

Norjalaisten koe ei ole samanlainen kuin meidän vaan siinä on ns. asema systeemi ja pistelaskentaa. Cupido selviytyi tästäkin kunnialla ja matkustimme takaisin kotiin Norjan metsästysvalio kyydissä. Kokeeseen oli osallistunut neljä chesapeakea jotka kaikki olivat valioita ja Cupido oli niistä paras.

Tarkoituksemme on yrittää tulla Suomeen kilpailemaan ensi syksynä. Olisi hauskaa jos voisimme saada siitä phjoismaisen metsästysvalion. Cuppern on nuori koira, vasta 4 vuotias ja sillä on aika puolellaan.

Cupido on kaksi kertaa astunut Baptist Corner Chobee Judyn ja ensimmäisellä pentueella on erittäin hyvät metsästys- ja ulkomuototaiپمukset. Viimeisestä pentueesta olemme valinneet pienen tyttösen itsellemme, Dallas, ja toivomme onnistuvamme yhtä hyvin sen kanssa kuin olemme sen isän Nord UCh S & N JCh Vättlestugans Cupidon kanssa.

Catharina ja Kaj Lindström
(käännös Gun Holmström)

O L E L I N D P E D E R S E N

CHESSE-lehti kirjoitti Ole lindille ja pyysi tietoja hänen "koirataustastaan" lukijoitamme varten. Olehan on kotimaassaa varsin tunnettu hahmo noutajapiireissä - hän on ollut mukana alusta asti. Vastauskirje vieressä.

OLE CLIPPERIN KANSSA...

...JA CARIBOUMETSÄSTYKSESSÄ
GRÖNLANNISSA

"Olen syntynyt 1934 kööpenhaminalaisena ja äitini puolelta perinyt kiinnostuksen metsästykseen ja riistanhoitoon sekä urheilukalastukseen. Koska metsästys ilman koiraa pitäisi mielestäni olla kielletty, sain jo varhain ensimmäisen metsästyskoirani, joka oli saksanseisojanarttu.

Siitä asti kun täytin 15 vuotta näitä koiria on sitten ollut useampia, englanninsettereitä, ja ennen kaikkea noutajia. Olen suosinut labradorinoutajia ja chesapeakelahdennoutajia viimeiset 20-25 vuotta. Perheeni oli mukana tuomassa näitä rotuja Tanskaan 60-luvun alussa.

Talossani on aina ollut vain sen verran koiria, että jokainen on voinut myös olla perheen jäsenenä siihen liittyvine oikeuksineen ja velvollisuuksineen, niin sisällä kuin ulkona.

Olen vuodesta 1961 asti ollut Dansk Retriever Klub'in jäsen. Siihen kuuluvat kaikki viisi noutajarotua.

Minulla on näiden vuosien aikana ollut ilo hoitaa montaa klubin luottamustehtävää - metsästyskoulutusten ohjaajana, "Retrieveren"-lehden toimittajana, chesapeakelahdennoutajien rotutoimikunnan puheenjohtajana jne. Olen myös vuodesta 1970 ollut yksi American Chesapeake Club'in "Regional Director". 1975 minulle myönnettiin Dansk Retriever Klubin kunniamerkki.

"Vuonna 1967 valmistuin noutajien metsästyskoetuomariksi ja vuonna 1970 saatoin lisätä spanieleiden metsästyskokeet tuomarioikeuksiini. Olen arvostellut lukuisissa kokeissa, pienissä ja suurissa, joten kokemusta ja rutiinia lienee vuosien mittaan kertynyt.

"Arvosteluni ovat aina perustuneet päämäärään tehdä noutajat tunnetuiksi ja säilyttää niiden arvostus korkean luokan metsästyskoirina. - mutta tätä ei pidä käsittää väärin, sillä koira -näyttelyt ovat myös erittäin tärkeitä - on todettava, että koiralla on oikeat fyysiset ominaisuudet, jotta se pystyy työskentelemään tehtävässä, johon se on kehitetty. Olen ehdottomasti "dual-purpose" -mies.

Odotamme - vaimoni ja minä - innolla tulevaa vierailua Suomeen syyskuussa.

Tapaamisiin

Ole Lind

Chessietreffit 31.7.1983

Treffeillä aloitamme vuosikokouksella klo. 09.00. Tämän jälkeen seuraa metsästystesti klo. 10.00. Yht'aikaa metsästystestin kanssa pyörii tuttu frisbeekilpailu. Iltapäivällä on yllätyskilpailu kaikille läsnäoleville koirille. Keskustelutuokio kilpailun jälkeen ja päivän päätteeksi palkintojen jako.

Metsästystestin tuomari on Andrea Standertskjöld-Arle.

Yllätyskilpailun tuomari on Aatos Wuorimaa.

Frisbeekilpailun tuomari on Anita Soinjoki

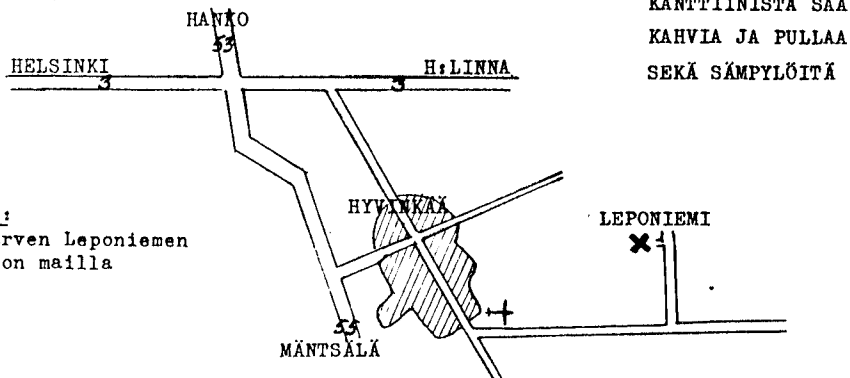
ILMOITTAUTUMISAIKA PÄÄTTY 15.7.1983

Ilmoittautumiset lähetetään os. Anita Soinjoki, Suonotkontie 4 A 9,

00630 Helsinki 63. TIEDUSTELUT Gun Holmström puh. 90-631828.

ILMOITTAUTUMISMAKSU mk 60,- viimeistään 15.7.83 Chesapeakekerhon PS-tilille n:o. 42454-7. Käytä liitteenä olevaa kaavaketta.

TERVETULOA!

PAIKKA:
Hausjärven Leponiemen
kartanon mailla

Näyttely Helsingissä 10.9.1983

Chessienäyttelyyn saavat osallistua kaikki 3kk täyttäneet chesapekelahdennoutajat. Pikkupentujen, alle 4 kk, tulee olla rokotettu Parvovirusripulia vastaan ja kaikkien koirien tulee olla rokotettu penikkatautua vastaan viimeistään viikkoa ennen näyttelyä.

Näyttelyn tuomarina toimii Ole Lind Pedersen Tanskasta.

Näyttelyssä jaetaan hieman kunnia- ja kiertopalkintoja.

ILMOITTAUTUMISAIKA PÄÄTTY 15.8.1983.

Ilmoittautumiset lähetetään os. Anita Soinjoki, Suonotkontie 4 A 9,

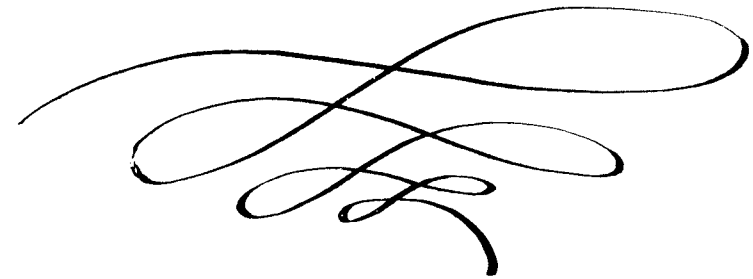
00630 Helsinki 63. TIEDUSTELUT Gun Holmström puh. 90-631828.

ILMOITTAUTUMISMAKSU MK 50,- viimeistään 15.8.83 Chesapeakekerhon PS-tilille no. 42454-7. Käytä liitteenä olevaa kaavaketta.

TERVETULOA! PS. Osallistujille lähetetään kartta ja aikataulu.

Chessietreffit 31.7. Hausjärvellä

- vuosikokous
- metsästystesti
tuom. A. Standertskjöld-Arle
- frisbeekilpailu
- yllätyskilpailu

Chessienäyttely 10.9. Helsingissä

tuom. Ole Lind Pedersen, Tanska

I L M O I T T A U T U M I N E N C H E S S I E T R E F F E I L L E

Hausjärvi, Leponiemi 31.7.83

Nimi: Henk.määrä:

Osoite:

Puhelin:

Koiran nimi:

Rek.no.:

Synt.:

Isän nimi:

Emän nimi:

Koira osallistuu (rasti ruutuun)

Metsästystestiin Frisbeekilpailuun Yllätyskilpailuun

Lahjoitamme kunniapalkinnon kyllä ei

minkä

Maksu mk 60,- on maksettu PS-tilille

allekirjoitus

leikkaa tästä

I L M O I T T A U T U M I N E N C H E S S I E N Ä Y T T E L Y Y N

Helsinki 10.9.83

Nimi:

Osoite:

Puhelin:

Koiran nimi:

Rek no.:

Synt.:

Isän nimi:

Emän nimi:

Penikkatautirokotus pvm:

Parvovirusrokotus (pennut)pvm:

Lahjoitamme kunniapalkinnon kyllä ei

minkä:

Maksu mk 50,- on maksettu PS-tilille

allekirjoitus

LAAKASALOSSA NÄHTYÄ JA OPITTUA 27.5 - 29.5.1983

27.5. Pienen harhailun jälkeen olin vihdoin perillä. Laakasalon metsästyskoevalmennus-leiri, ohjelman mukaan, alkaa klo. 13.00. Paikalla olivat jo lähes kaikki osallistujat. Laskin 26 koiraa ohjaajineen, sekä epämääräisen joukkueen meitä kuunteluoppilaita. Suurin osa koirista oli labradoreja ja kultaaisia, muutama sileäkarvainen ja kaksi chessiä, Napo ja Hessu.

Kenneth Kankkusen alkusanojen ja Peter Johnsonin (kurssin englantilainen kouluttaja) esittelyn jälkeen, olikin aika esitellä koirat Peterille. Tarkoitus oli, että jokainen esittelisi koiransa taidot. Kun esittelyvuorossa ensimmäisenä ollut kultainen Leo kuitenkin hallitsi sekä kaksoismarkkeeraus- että ohjauksen, päättivät lähes kaikki yrittää samaa. Ikävä kyllä se ei kaikilta onnistunut.

Päivällisen jälkeen kuitenkin koirat, joiden ohjaajat eivät esitelleet ohjattua noutoa, saivat tilaisuuden yrittää. Monilta se sujuikin suhteellisen hyvin. Sain kuitenkin sen käsityksen, että Peter olisi toivonut koirien olevan varmerpia perustottelevaisuudessa. Esimerkiksi paikallapysyminen ajan, pysähtyminen ohjauksessa, luoksetulo jos dummy ei löytynyt sekä palautus ohjaajan käteen olivat monille vaikeita asioita. Täytyy kuitenkin huomata, että englantilainen noutaja on työskennellessään paljon riippuvaisempi ohjaajastaan, kun taas suomalainen noutaja on usein tottunut hyvin itsenäiseen työskentelyyn.

Iltaluennolla selvisi sitten päivän aikana itse kullekin tehdyt virheet. Peter kertoi aluksi omista koulutusmenetelmistään. Perusasiana, ennen minkäänlaisen koulutuksen tai harjoittelun aloittamista, hän pitää kontaktin luomista koiraan. Koiran koko tarkkaavaisuus on suunnattava ohjaajaan ja siihen mitä ohjaaja tekee. Mikäli koira on kiinnostunut jos takin muusta, eikä sen huomiota saa käännettyä ohjaajaan, on parasta jättää harjoittelu siltä kertaa. Useampi koira on pilattu liialla kuin liian vähäisellä harjoittelulla.

Tämän jälkeen saatiin muutamia vinkkejä vinkkejä omien ja koiran virheiden parantamiseen. Mm koiran palauttaessa ei dummyä välittömästi riistettä siltä. Mitä nopeammin otat koiralta dummyn sitä nopeammin se oppii sylkäänsä sen suustaan. Anna siis koirasi pitää dummyä hetki, kiittele, taputtele ja ota vasta sitten. (Vrt CHESSIE 2/83 siv. 8. Toim.huom.) Jollei koira tuo lainkaan dummyä ohjaajan luo, niin älä välitä koko koirasta älä katso sitä, pistä vaikka kädet taskuun ja lähde hiljaksen pois päin. Ennen pitkää koira tulee luoksesi näyttämään mikä sillä on. Mikäli koirasi taas on epävarma paikallapysyjä, voit seistä muutaman metrin koiran edessä, kasvot koiraan päin ja heittää dummyä olan yli taakse. Jos koira

lähtee ehdit ensin dummylle, poimit sen pois ja sitten palautat koiran paikalle. (Tätä tempua voin suositella, se tehoi jo muutaman kerran jälkeen Oskariin)

28.5. Lauantaiaamuna aloitettiin ohjaajien koulutus Peterin menetelmien mukaan. Koirat oli jaettu viiteen ryhmään, kussakin 5-6 koiraa. Ryhmät kiersivät eri toimintapisteiden kautta. Peterin Avustajina toimivat Kenneth, Christina, Virpi, Tobina ja Andrea huolehtivat kukin oman pisteensä toiminnasta. Kaikki pisteet toimivat kuitenkin Peterin Suunnitelmien ja ohjeiden mukaan.

Yllättävän moni koira markkeerasi huonosti kun dummy heitettiin nopeasti ja matalalla. (Markkeerauksen voi tehdä koiralle helpoksi heittämällä mahdollisimman korkealle ja taivasta vasten.) Vesi nouto oli aivan ranta-vaivaan heitetty. Koiran piti tulla vastarannalta uiden takaisin. Ohjaaja sai kuitenkin, epäillessään koiran tulevan rantaa myöten, pyytää dummy heitettäväksi syvempään veteen.

Ohjaus oli aika monelle vielä vaikea asia. Peterin ohjeilla sitä kuitenkin kokeiltiin siten, että koira jätettiin paikalle, ohjaaja eteni noin 10 metriä, heitti dummyn, palasi koiran luo, käänsi sen, eteni toiseen suuntaan 10 m. (koira siis katsoi nyt ohjaajaan), antoi komennon eteen - ja useimmat koirat tekivät juuri niinkuin piti, pyörähtivät ympäri 180° ja noutivat dummyn.

Koiran suuntaamisen opetteluun tarvittiinkin sitten pitkäkö linja dummeja, joita kohti ohjaaja koirineen viistosti tuulen alta eteni, kun koira sai dummystä vainun se käskettiin istumaan, ohjaaja siirtyi koiran eteen ja antoi käsimerkillä suunnan sinne mistä koiralla oli vainu.

Kaksoismarkkeeraus oli avomaastossa ja sujui hyvin. Koirat markkeerasivat lauantaina paremmin kuin perjantaina. Huomattava kuitenkin oli, että osa koirista käytti tässä, kuten myös ohjatussa noudossa, erittäin huonosti nenäänsä. Koira saattoi kulkea jopa dummyn yli haistamatta sitä. Nenänkättä kannattaakin Peterin mukaan opetella tennispalloilla, jotka häviävät maastoon dummeja paremmin ja koiran on pakko käyttää nenäänsä löytääseen ne.

Iitaluennolla sitten todettiin, että monilta koirilta tahtoo vauhti loppua kesken, johon Peter huomautti, että hänen labradorinsa muistuttavat metsästyksikauden päätyttyä lähinnä vinttikoiria. Jokainen päätelköön itse mitä suomalaiset koirat hänen mielestään muistuttavat....

Myös koiran kannustaminen tuli esille. Äänenkäytön "köyhyys" ja liian runsaat negatiiviset komennot saavat koiran epävarmaksi työssään. Koiraa pitäisi kannustaa, mutta kuitenkin vaativasti. Monet koirat kuitenkin rakastavat itsenäistä työskentelyä ja liiallinen kannustaminen saattaa hävittää

Valmentautumisemme 9.3. Higin messukeskuksessa pidettyyn näyttelyyn, Kassun ensimmäiseen, oli kaksiosaista. Olimme päättäneet osallistua ulkomuotoarvostelun lisäksi myös alokasluokan tottelevaisuuskokeeseen.

Ulkomuodon esittelyn jätin Kassun omaksi huoleksi, johtuen omasta kokemattomuudestani sekä harjoittelun puutteesta. Pään, hännän ja raajojen asettelu kehässä saattaisi hämmäntää Kassua niin, että sen poseeraus tuomarille olisi kaikkea muuta kuin luonnollinen.

Kotona suoritettuna tottelevaisuusharjoittelun lisäksi olimme sunnuntaisin harjpitelleet Soinjoen Anitan opastuksella erään sorakentän reunamalla Mau nulassa.

Varustettuna kassilaisella eväitä ym. tärkeitä varusteita saavuimme näyttelypaikalle, läpikävelynä suoritettuna eläinlääkäritarkastuksen jälkeen noin puoli tuntia ennen arvostelumme alkua. Arvostelun sekä tottelevaisuuden piti molempien alkaa täsmälleen klo. 09.00. Pikaisen ulkoiluttamisen jälkeen liityimme muiden arvosteluun menevien chessien joukkoon, tottelevaisuuskokeen voisimme suorittaa myöhästyneenäkin arvostelun jälkeen.

"Aggie" Sharland Komsalö Chortle nimisen tyttö chessien läsnäolo aiheutti Kassulle aamupäivän ajaksi, pakkomieltteen omaisen lähentely-yritysten tarpeen, olihan Aggien ja Kassun astutuksesta kulunut vain muutamia viikkoja. Tämä hieman yksipuolinen, jälleennäkemisen riemu lienee auttanut Kassua sen omatoimisen esittäytymisen suorittamisessa, joka palkittiin sertillä. Olimme ilaaisia ja ehkä hieman ylpeitäkin hyvästä menestymisestäämme. Ajallisesti nopean ja tunnelmaltaan jännittävän arvostelun jälkeen suuntasimme kulkumme tottelevaisuuskehää kohten.

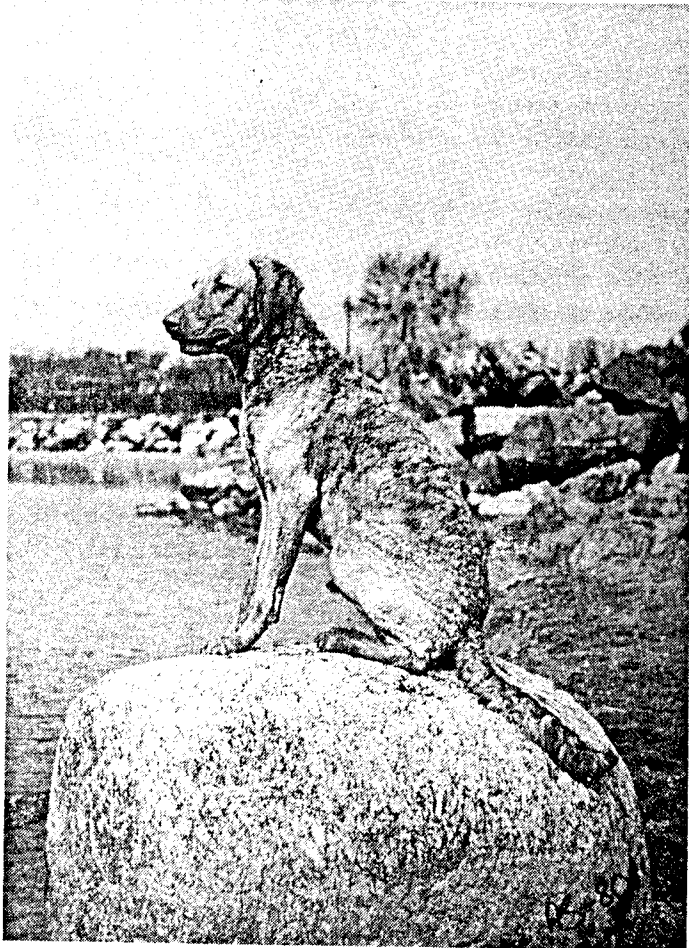
Ilmoittautumisen jälkeen alkoi piinallinen odotus, olihan vuorossa koettelemus jossa minullakin oli toisen pääosanesittäjän rooli. Toisaalta suoritusvuoron odotus antoi tilaisuuden ensi kerran, koko aamupäiväaikana, hieman hengähtää ja kerrata aiempien tapahtumien tuntemuksia. Henkisenä tukenamme odottelun aikana koimme chessie-tyttö Mollan ja emäntänsä Irman läsnäolon, olimmehan useasti Anitan johdolla Maunulassa muiden ohella harjoitelleet kokeessa vaadittavia liikkeitä.

Vajaan tunnin mittaisen odottelun aikana saatoimme seurata muiden alokasluokkalaisten suorituksia ja kerätä itseluottamusta omaa vuoroamme varten. Oman suorituskeksiemme päällimmäiset muistikuvat ovat 0 pisteen arvoinen paikallamakuu, jonka aikana Kassu nousi puoli minuutti ennen ajan päättymistä malttamattomana istumaan sekä 10 pisteen suoritus liikkeestä seisomaan jäämisestä jota itse pelkäsin eniten, koska epäonnistuimme useimmiten kyseistä liikettä harjoitellessamme.

jatkuu siv.23

F O T O K I L P A I L U

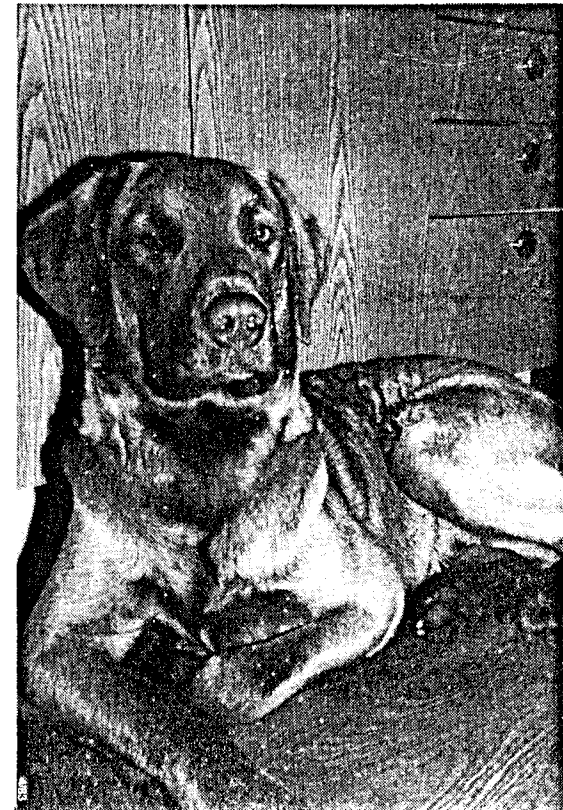
CHESSIE-lehden fotokilpailuun ilmoitettiin 55 valokuvaa. Raati - Pirjo Suominen, Matti Lahti ja lehden päätoimittaja - valitsi seuraavat kuvat voittajiksi. Palkinnot jaetaan Chessitreffeillä. Onnea!

FOTOKILPAILUN VOITTAJAKUVA ja poseeraussarjan 1. sija on Anita Hoinjoen kuva, jossa poseeraa Selma-neito isolla kivellä. Raati antoi kuvalle nimen "Pieni merenneito".

2. sija, Anita Novitskyn kuvaama chessienartun pää, jolle raati keksi nimen "Ai, mitä?"

3. sija "Herra ja yhäisyytä" kuvannut Sanna-Kaisa Järvinen.

Tilannekuvien 1. ja 2. sija meni Eeva Rautalalle ao kuvilla

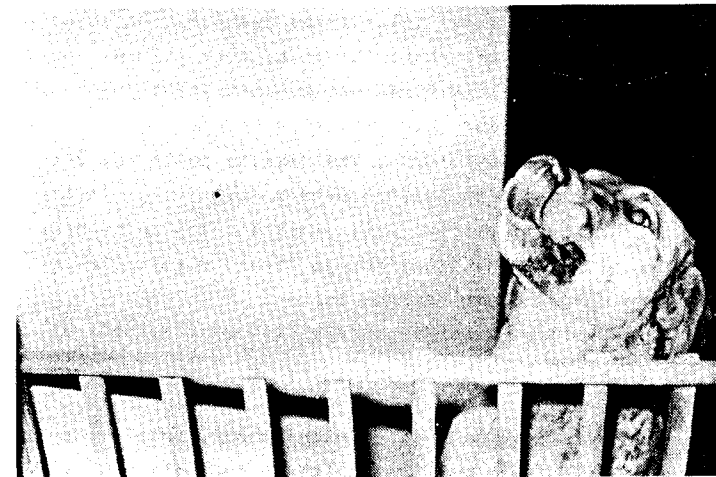
1. sija, "Chessien rohkeudella".

2. sija "Leikin jälkeen".

3. sija sarjassa Tilannekuvat meni Anita Novitskylle kuvalla "Makeaa elämää".

Jumbo-sarjan ehdottomat voittajat olivat molemmat Anita Soinjoen. Raati pohdikin miten yksi ja sama kuvaaja voi saada aikaiseksi kaksi niin hassua kuvaa.

1. sija
Tämä oli todella vastustamaton Jumbo!

2. sija
"Stan ja Ollie kukkaniityllä."

Toimitus kiittää kaikkia osallistujia palaa asiaan ehkä jo ensi vuonna.
Hyvää kesää!

tekemisen ilon kokonaan. Joten koiran rajat tuntien positiivista osallistumista koiran työskentelyyn mahdollisimman paljon - näin Peter tästä asiasta.

29.5. Sunnuntaiamukin siitä valkeni ja jostakin lähti liikkeelle seläperäinen huhu kilpailusta. Aamupäivällä ehdittiin kuitenkin vielä harjoitella mm. ruutuhakua englantilaiseen tapaan, joka ei oikein tuntunut soveltuvan suomalaisen koiran luonteeseen. Joten ei siitä sen enempää. Harjoiteltiin myös pitemmälle ehtineiden koirien kanssa vesiohjausta, jossaan koirat eivät juurikaan tahtoneet uskoa ohjaajiensa vakuutteluihin vastarannalla olevasta dummystä, kun vedessä kellui ihka aito lokki. Koirille jotka eivät olleet vielä niin pitkälle ehtineet oli vesimarkkeerauksen jälkeen lyhyt ohjaus maalla, vasta sen jälkeen koira sai noutaa lokin.

Noutoa maalta kokeiltiin myös niin, että mukaan tuli ns. häirintäheitto ja ampuminen. Useimmat koirat selvittivät sen hyvin.

Odotettu kilpailu alkoi iltapäivällä. Koirat ohjaajineen kulkivat suorituspisteestä toiseen yksitellen. Tässä kilpailivat keskenään ohjaajat, eivät koirat. Kussakin pisteessä oli kaksi tuomaria jotka molemmat antoivat ohjaajalle pisteitä 1-10. Itse kukin sai huomata ettei dummyn valitseminen kymmenien muiden joukosta ollutkaan niin helppoa.

Mikä dummeista olisi koiran mielestä paras, vai olisiko pallo tai varis vielä parempi? Ohjaaja sai myös itse heittää dummyn niin vaikeasti tai helposti kun halusi. Tehtävä oli helppo, mutta kaikki eivät muistaneet ottaa huomioon koiraa. Liian moni valitsi dummyn täysin mielivaltaisesti ja heitti koiran tasoon nähden liian vaikean heiton.

Toisessa pisteessä oli kaksoismarkkeeraus variksilla. Ohjaajat saivat taas itse valita heittotyylin ja heittää joko itse tai käyttää tuomareita heittäjinä.

Kolmas piste oli suolammella joka oli - varsinkin kokemattomille koirille - erittäin vaikea uida. Ohjaaja valitsi heittäjän neljästä mahdollisesta heittopisteestä. Koira suoritti noudon ja kilpailu oli ohi.

Kilpailu oli hyvin tasaväkinen, kärkipään ohjaajilla oli vain muutaman pisteen eroja. Ahti ja Napo sijoittuivat aivan kärkipäähän, eivätkä Olavi ja Heesukaan siitä kauaksi jääneet.

Kaiken kaikkiaan kurssi oli erittäin mielenkiintoinen ja antoisa. Paluumatkalla sormet syyhysivät päästä Oskarin "kimppuun". Täytyy kuitenkin muistaa, että englantilainen koira toimii noutotilanteessa eri tavoin kuin suomalainen ja englantilainen koulutus tähtää koiran totaaliseen totelevaisuuteen. Suomalainen noutaja työskentelee paljon itsenäisemmin,

Ystävällisen ja lämminhenkisen tuomarin antaman arvostelun 125 pistettä ja III palkinto aiheuttaman tyytyväisyyden tunteiden kera poistuimme omaan aitiomme.

Pitkästyttävän oleskelun piristykseenä saatoimme vastailta rodustamme kiinnostuneiden näyttelyvieraiden, sekä perheemme naisväen saapuminen seuraksemme auttoi mukavasti iltapäivän ajanvietossa. Seurattuamme Gunnen ja Berthan osanottoa rotujensa parhaiden kilpailussa (ryhmäkilpailut) olikin ensimmäisen kilpailupäivämme kotiinpaluun aika. Takanamme päivä, jonka Kassu on jo onnellisesti unohtanut, mutta sen aikana saatuja kokemuksia rikkaampana voimme valmentautua seuraaviin koitoksiimme.

Matti Lahti

Laakasalo jatkuu..

eikä tukeudu työssään niin paljoa ohjaajaansa. Ainakin meidän Oskari suorastaan loukkaantuu jos huomautan sille jotakin kesken suorituksen se heittä dummyn suustaan ja tuumaa: "Hae sitten itse ken kerran osaat paremmin". No, niinpä olemme Oskarin kanssa päättäneet että käytämme kaikkea uutta harkiten, varovasti ja suomalaisittain soveltaen.

Kesäterveisin

Anita Novitsky ja Oskari

Hessun luovutustyylinäyte